

Iedera

George Coșbuc

Iedera care se-ntinde
Pe pământ, rămâne slabă,
Toți o sfarmă cu piciorul,
Și ea veștejește în grabă,
Dar, când iedera se-nalță,
Tot mai sus și mai umbroasă,
Cine-o vede, o iubește,
Lăudând-o, că-i frumoasă.

Astfel omul, când rămâne
Numai pe pământ cu gândul,
Toți îl ocolesc, cu mâna
De departe arătându-l.
Dar când omul își înalță
Gândul către Cer mereu,
Îl iubește toată lumea
Și-i ajută Dumnezeu!